

DECIZIA NR. 98/2008

privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. X S.R.L.
impotriva Deciziei de Impunere nr.Y

S.C. X S.R.L., CRAIOVA. cu domiciliul fiscal in strada X, nr.42A, Craiova, Dolj, avand codul de inregistrare fiscala RO Y, formuleaza contestatie impotriva Deciziei de Impunere nr.Y si a Raportului de inspectie fiscala nr.Y intocmit de organele de control din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice – Structura de administrare – Serviciul Inspectie Fiscala Persoane Juridice 1 pentru suma de Y lei, reprezentand:

- Ylei, impozit pe profit;
- Y lei, majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- Y lei, TVA ;
- Y lei, majorari de intarziere aferente TVA.

Contestatia fiind depusa si inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr.Y, indeplineste conditiile de procedura prevazute de art. 207 alin (1) din O.G. nr.92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Procedura fiind indeplinita, s-a trecut la analiza pe fond a contestatiei.

I. In motivarea contestatiei, societatea contestatoare sustine urmatoarele:

“ Din decizia de impunere nr.Y contestam urmatoarele:

Pct. 1.1. – consideram ca eronat in motivul de fapt al deciziei de impunere, s-a calculat gradul de indatorare al capitalului societatii ca fiind mai mare decat 1 si prin care se considera ca, cheltuiala cu dobanzile si pierderea din diferente de curs valutar in suma de 108482 lei sunt cheltuieli nedeductibile.

Acest aspect contravine art.23, al.4 din Codul Fiscal nr.571/2003 modificat de OG nr.83/2004 cu aplicabilitate din 01.01.2005.

Pct. 1.4. – din decizia de impunere prin care se stabilesc ca si cheltuieli nedeductibile fiscal suma de Y lei, reprezentand contravaloare transport efectuat de catre un mijloc de transport pe care societatea il are luat in chirie de la S.C. X SRL.

Precizam ca acest mijloc de transport a fost inchiriat de la S.C. X SRL pentru aprovizionare cu materiale si marfa necesare restaurantului si hotelului pentru care s-a platit chirie.

Acest mijloc de transport a fost folosit si pentru efectuarea unor transporturi externe pentru ca nu putea sa efectueze aceste transporturi externe pe S.C. X SRL, deoarece nu detinea licenta de transport si autorizatiile de transport international, nu se eliberau decat transportatorilor care detineau licenta de transport international.

Intrucat transportul international efectuat pentru S.C. X de S.C. X SRL cu masina inchiriata de la S.C. X SRL consideram ca veniturile realizate din acest transport sunt venituri certe pentru S.C. X SRL.

Contravaloarea transporturilor internationale pentru aceasta societate mentionata mai sus sunt in suma de Y lei, in anul 2005 din care S.C. X SRL a repartizat ca venituri pentru S.C. X SRL suma de Y lei – inregistrand corect aceasta suma in cheltuielile de exploatare pe care le consideram deductibile fiscal.

Diferenta de venituri de Y lei a fost considerata cheltuiala efectuata de S.C. X SRL cu aceste transporturi (motorina, diurna + taxe tranzitorii) si un profit.

Pct. 1.5. – din decizia de impunere prin care se retin din cheltuielile de exploatare suma de Y lei, ce reprezinta contravaloare chirie aferenta unui mijloc de transport ca fiind nedeductibila fiscal intrucat nu s-au prezentat documente justificative din care sa rezulte ca acest mijloc de transport folosit in scopul realizarii de venituri impozabile.

Contestam acest punct din decizia de impunere nr.Y reprezentand suma de Y lei, intrucat cu aceasta masina inchiriata de la S.C. X SRL s-au efectuat zilnic absolut toate aprovizionarile Hotelului si Restaurantului X fiind singurul mijloc de transport folosit in acest scop.

S-au intocmit foi de parcurs. In multe dintre facturile de aprovizionare se regaseste numarul de inmatriculare (X) al acestui camion.

Pct.2.1.

1. Societatea a inregistrat in contabilitate suma de Y lei, cu o TVA aferenta de Y lei, reprezentand contravaloarea transport efectuat de catre societate cu un mijloc de transport inchiriat de la S.C. X SRL Craiova. Societatea, in acelasi timp, inregistra ca TVA deductibila si suma aferenta contravalorii chiriei.

Contestam acest punct intrucat transportul extern efectuat de catre S.C. X SRL cu masina de la S.C. X SRL reprezinta venituri certe pentru aceasta societate drept pentru care si TVA-ul de Y lei, facturat de S.C. X SRL este TVA deductibil pentru S.C. X SRL

2. Societatea inregistreaza in evidentele contabile suma de Y lei, cu o TVA aferenta in suma de Y lei, reprezentand contravaloare chirie mijloc de transport. Societatea nu a prezentat documente justificative din care sa rezulte ca acest mijloc de transport este destinat utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile. Prin urmare suma de Y lei, este TVA nedeductibila.

Contestam acest punct si consideram ca TVA-ul de Y lei, este deductibil fiscal intrucat mijlocum de transport inchiriat de la S.C. X SRL s-a folosit zilnic pentru aprovizionarile necesare desfasurarii activitatii Hotelului si Restaurantului X, acesta fiind singurul mijloc de transport folosit in acest scop. Hotelul realizeaza venituri care sunt operatiuni taxabile, drept pentru care TVA-ul de Y lei este deductibil fiscal”.

II. Prin Raportul de inspectie fiscala nr.Y si Decizia de Impunere nr.Y incheiata de organele de control din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscala s-au stabilit in sarcina petentei obligatii fiscale suplimentare in suma de Y lei, reprezentand impozit pe profit Y lei majorari de intarziere aferente impozit pr profit, TVA in suma de Y lei si Y lei, majorari de intarziere aferente TVA.

Verificarea s-a efectuat in baza prevederilor Legii nr.571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare si a cuprins perioada 01.07.2005 – 31.12.2007.

In urma controlului organele de inspectie fiscala au constat urmatoarele:

“Referitor la impozitul pe profit pct.3.2. din Raportul de inspectie fiscala:

1. La data de 31.12.2005 societatea inregistreaza in contul 666 “Cheltuieli privind dobanzile” suma de Y lei si in contul 665 “cheltuieli din diferentele de curs valutar” suma de Y lei, cheltuieli ce au fost considerate de catre societate ca deductibile integral la calculul impozitului pe profit. Organele de control au calculat gradul de indatorare a capitalului societatii care in conformitate cu art.23, al.1 din Legea nr.571/2003, trebuie sa fie mai mic decat 1. In urma calculului, a rezultat ca gradul de indatorare a capitalului societatii este mai mare decat 1, respectiv 2.100.

In conformitate cu art.23, al.1 din Legea nr.571/2003, cheltuielile cu dobanzile si pierderea neta din diferentele de curs valutar sunt deductibile pana la nivelul sumei veniturilor din dobanzi, plus 10% din celelalte venituri ale contribuabilului.

Prin urmare, cheltuielile cu dobanzile si cu pierderea neta din diferentele de curs valutar in suma de Y lei sunt cheltuieli nedeductibile.

4. In trimestrul III 2005, societatea inregistreaza in cheltuieli de exploatare suma de Y lei, conform facturilor fiscale nr.X si Y, emise de catre S.C. X SRL Craiova, reprezentand contravaloare transport efectuat de catre S.C. X SRL Craiova cu autoutilitara nr.X, mijloc de transport ce S.C. X SRL l-a inchiriat conform contractului de inchiriere nr.Y de la S.C. X SRL si caruia ii achita contravaloarea chiriei respective.

Aceste transporturi au fost facturate de catre S.C. X SRL lui S.C. X SRL considerandu-se ca respectivele transporturi au fost efectuate de catre S.C. X SRL in numele lui S.C. X SRL. Deci eronat a fost inregistrata aceasta suma in cheltuieli deductibile, deoarece S.C. X SRL inregistrata in acelasi timp in cheltuieli deductibile contravaloarea chiriei (Y lei pe luna) privind acelasi mijloc de transport.

Prin urmare suma de Y lei, reprezinta cheltuieli nedeductibile fiscal, societatea incalcand art.21, al.1 din Legea nr.571/2003.

5. Pe perioada 01.01.2006 – 31.12.2007, conform contractului de inchiriere nr.Y si al actelor aditionale nr.Y si nr. Y societatea inregistreaza in cheltuieli de exploatare suma de Y lei, reprezentand contravaloare chirie autoutilitara nr.X. In timpul verificarii, asa cum rezulta si din Nota explicativa data de administrator, nu au

fost prezentate documente justificative din care sa rezulte ca acest mijloc de transport a fost folosit in scopul realizarii de venituri impozabile.

Prin urmare suma de Y lei, reprezinta cheltuieli nedeductibile prin incalcarea art.21, al.1 din Legea nr.571/2003.

Referitor la TVA , punctul 9 din raportul de inspectie fiscala:

1. In trimestrul III 2005, societatea inregistreaza in cheltuieli de exploatare suma de Y lei, cu o TVA aferenta in suma de Y lei, conform facturilor fiscale nr.Y si Y, emise de catre S.C. X SRL Craiova, reprezentand contravaloare transport efectuat de catre S.C. X SRL Craiova cu autoutilitara nr.Y, mijloc de transport ce S.C. X SRL l-a inchiriat conform contractului de inchiriere nr.Y de la S.C. X SRL si caruia ii achita contravaloarea chiriei respective.

Precizam ca aceste transporturi au fost facturate de catre S.C. X SRL lui S.C. X SRL, considerandu-se ca respectivele transporturi au fost efectuate de catre S.C. X SRL in numele lui S.C. X SRL. Deci eronat a fost inregistrata suma de Y lei ca TVA deductibila, deoarece S.C. X SRL inregistreaza in acelasi timp in cheltuieli deductibile contravaloarea chiriei (Y lei pe luna) privind acelasi mijloc de transport, cu TVA deductibila aferenta.

Prin urmare, suma de Y lei, reprezinta TVA nedeductibila prin incalcarea art.145, al.3 din Legea nr.571/2003.

2. Pe perioada 01.01.2006 – 31.12.2007, conform contractului de inchiriere nr.Y si al actelor aditionale nr.Y si nr. Y societatea inregistreaza in cheltuieli de exploatare suma de Y lei, cu o TVA aferenta in suma de Y lei, reprezentand contravaloare chirie autoutilitara nr.X. In timpul verificarii, asa cum rezulta si din Nota explicativa data de administrator, nu au fost prezentate documente justificative din care sa rezulte ca acest mijloc de transport este destinat utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile.

Prin urmare, suma de Y lei, reprezinta TVA nedeductibila prin incalcarea art.145, al.3 din Legea nr.571/2003.

Pe perioada cerivata 01.11.2007 – 31.12.2007 societatea inregistreaza in evidentele contabile TVA colectata in suma de Y lei.

In urma celor constatate, recalculand TVA deductibila si TVA colectata a rezultat TVA de plata stabilita suplimentar la data de 31.12.2007 in suma de Y lei.

Organele de control au calculat dobanzi in suma de Y lei, aferente TVA de plata stabilita suplimentar pana la data de 19.03.2008”.

III. Din analiza actelor si documentelor aflate la dosarul cauzei si avand in vedere motivele invocate de societatea contestatoare si constatările organului de control, in raport cu actele normative invocate, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii D.G.F.P. DOLJ este daca masura prin care organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina S.C. X SRL obligatii de plata suplimentare in suma de Y lei, a fost data cu respectarea prevederilor legale.

Referitor la pct.1.1. din contestatie.

In fapt, la data de 31.12.2005 societatea inregistreaza in contul 666 “Cheltuieli privind dobanzile” suma de Y lei si in contul 665 “cheltuieli din diferentele de curs valutar” suma de Y lei, cheltuieli ce au fost considerate de catre societate ca

deductibile integral la calculul impozitului pe profit. Organele de control au calculat gradul de îndatorare a capitalului societății stabilind că acesta este mai mare decât 1, respectiv 2,100.

Prin contestația formulată contestația susține: “considerăm că eronat în motivul de fapt al deciziei de impunere, s-a calculat gradul de îndatorare al capitalului societății ca fiind mai mare decât 1 și prin care se consideră că, cheltuielile cu dobânzile și pierderea din diferențe de curs valutar în suma de Y lei sunt cheltuieli nedeductibile.

Acest aspect contravine art.23, al.4 din Codul Fiscal nr.571/2003 modificat de OG nr.83/2004 cu aplicabilitate din 01.01.2005”.

În drept, art.23 din Codul Fiscal modificat de OG nr.83/2004 cu aplicabilitate din 01.01.2005 prevede:

“ART. 23

Cheltuieli cu dobânzile și diferențe de curs valutar

(1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu trei. Gradul de îndatorare a capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului și sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit. Prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale.

(2) În condițiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste trei, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condițiile alin. (1), până la deductibilitatea integrală a acestora.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferențele de curs valutar ale contribuabilului depășesc veniturile din diferențele de curs valutar, diferența va fi tratată ca o cheltuielă cu dobânda, potrivit alin. (1), deductibilitatea acestei diferențe fiind supusă limitei prevăzute la alin. (1). Cheltuielile din diferențele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(4) Dobânzile și pierderile din diferențe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obținute direct sau indirect de la bănci internaționale de dezvoltare și organizații similare, menționate în norme, și cele care sunt garantate de stat, precum și cele aferente împrumuturilor obținute de la societățile comerciale bancare române sau străine, sucursalele băncilor străine, cooperativele de credit, societățile de leasing pentru operațiuni de leasing, societățile de credit ipotecar și de la persoanele juridice care acordă credite potrivit legii, nu intră sub incidența prevederilor prezentului articol.”

Față de aceste prevederi legale organul de soluționare constată că organul de impunere fiscală nu s-a prelevat de prevederile art.23 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal în vigoare la data de 01.01.2005, valabile în perioada controlului, respectiv în perioada 01.07.2005 – 31.12.2007, ci de prevederile art.23 din Legea nr.571/2003 în vigoare la data publicării și până la modificarea survenită în urma apariției O.G. nr.83/2004.

Mai mult, simpla invocare a prevederilor art.23, al.1 si 2 din Legea nr.571/2003 nu este suficienta pentru a demonstra ca starea de fapt fiscala in ceea ce priveste cheltuielile cu dobanzile a fost determinata conform cerintelor legale. Se constata faptul ca organul de control nu face analiza creditelor, neexistand in actul de impunere o enumerare cat de succinta a contractelor de credit angajate de societatea contestatoare. Neexistand acest lucru nu se pot stabili termenele de rambursare, deci care este numarul creditelor sunt peste un an si cate sub un an.

In drept, art.103 (1) din Normele Metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala prevede:

“Reguli privind inspectia fiscala:

(1). Inspectia fiscala va avea in vedere examinarea tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere”.

De asemenea pct.102.1 din Normele de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala prevede:

“102.1. La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale”.

In consecinta, pentru faptul ca in Raportul de inspectie fiscala, dar si in Decizia de impunere nu sunt aplicate prevededile legale in vigoare la data controlului si anume prevederile art.23 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal in vigoare la data de 01.01.2005 si nu sunt prezentate contractele de credit sau de imprumut, nu se cunosc termenele de rambursare, nu exista o motivare completa a modului de determinare a gradului de indatorare cu consecinta stabilirii caracterului deductibil sau nedeductibil a cheltuielilor cu dobanzile si diferentele de curs valutar, urmeaza ca pentru acest capat de cerere, capitolul din Raportul de Inspectie fiscala privitor la aceasta problematica sa fie desfiintat, cu consecinta modificarii Deciziei de impunere nr.152/20.03.2008, urmand a se reface controlul pentru aceeasi perioada si aceleasi obligatii fiscale, tinand cont de cele stabilite prin prezenta decizie.

Referitor la 1.4. din contestatie:

In fapt, in trimestrul III 2005, societatea inregistreaza in cheltuieli de exploatare suma de Y lei, conform facturilor fiscale nr.Y si Y, emise de catre S.C. X SRL Craiova, reprezentand contravaloare transport efectuat de catre S.C. X SRL Craiova cu autoutilitara nr.X, mijloc de transport ce S.C. X SRL l-a inchiriat conform contractului de inchiriere nr.Y de la S.C. X SRL si caruia ii achita contravaloarea chiriei respective.

Aceste transporturi au fost facturate de catre S.C. X SRL lui S.C. X SRL considerandu-se ca respectivele transporturi au fost efectuate de catre S.C. X SRL in numele lui S.C. X SRL. Deci eronat a fost inregistrata aceasta suma in cheltuieli deductibile, deoarece S.C. X SRL inregistrata in acelasi timp in cheltuieli deductibile contravaloarea chiriei (Y lei pe luna) privind acelasi mijloc de transport.

Prin contestatia formulata contestatoarea sustine:

“Precizam ca acest mijloc de transport a fost inchiriat de la S.C. X SRL pentru aprovizionare cu materiale si marfa necesare restaurantului si hotelului pentru care s-a platit chirie.

Acest mijloc de transport a fost folosit si pentru efectuarea unor transporturi externe pentru ca nu putea sa efectueze aceste transporturi externe pe S.C. X SRL, deoarece nu detinea licenta de transport si autorizatiile de transport international, nu se eliberau decat transportatorilor care detineau licenta de transport international.

Intrucat transportul international efectuat pentru S.C. X de S.C. X SRL cu masina inchiriata de la S.C. X SRL consideram ca veniturile realizate din acest transport sunt venituri certe pentru S.C. X SRL.

Contravaloarea transporturilor internationale pentru aceasta societate mentionata mai sus sunt in suma de Y lei, in anul 2005 din care S.C. XSRL a repartizat ca venituri pentru S.C. X SRL suma de Y lei – inregistrand corect aceasta suma in cheltuielile de exploatare pe care le consideram deductibile fiscal.

Diferenta de venituri de Y lei a fost considerata cheltuiala efectuata de S.C. X SRL cu aceste transporturi (motorina, diurna + taxe tranzitorii) si un profit.”

Din analiza celor precizate de organul de control cat si de contestatoare, organul de solutionare a contestatiilor retine urmatoarele:

In fapt, S.C X SRL a inchiriat de la S.C. X SRL o autoutilitara cu numarul de immatriculare X conform contractului de inchiriere nr.Y pentru a executa transporturi interne si internationale. In urma verificarii efectuate organele de inspectie fiscala au considerat ca suma de Y lei, nu reprezinta cheltuiala deductibila la calculul impozitului pe profit, incalcand astfel prevederile art.21, al.1 din legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

Acest lucru este considerat si de catre organul de solutionare a contestatiilor datorita urmatoarelor considerente:

Prin facturile nr.Y si nr.Y S.C. X SRL factureaza S.C. X SRL contravaloare transporturi efectuate cu auto X in intervalul 04.06.2005 – 30.09.2005.

In acest sens se desprinde cu claritate ca S.C. X SRL nu se afla in situatia de a presta un serviciu S.C. X SRL, datorita faptului ca mijlocul de transport care se afla in proprietatea sa l-a inchiriat, in baza contractului de inchiriere nr.Y, S.C. X SRL.

Potrivit art.1411, Codul Civil, locatiunea bunurilor presupune transmiterea dreptului de folosinta al lucrului intre doua parti.

Ori, atata timp cat S.C. X SRL a transmis dreptul de folosinta al mijlocului de transport catre S.C. X S.R.L. nu mai avea dreptul de a folosi bunul si prin urmare de a presta vreun serviciu cu acest bun altei persoane.

Datorita acestui fapt, nu se justifica ca S.C. X SRL sa plateasca S.C. X SRL contravaloarea unei prestari de care nu a beneficiat.

Consecinta acestui lucru a condus la inregistrarea eronata pe cheltuieli a sumei de 48948 lei, cheltuiala care din punct de vedere legal are un caracter nedeductibil.

In drept, art.21, al.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, prevede:

“ART. 21

Cheltuieli:

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare”.

Deci, pentru considerentele aratate in baza art.21 al.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal se poate concluziona ca suma de Y lei, este nedeductibila fiscal

pentru principalul motiv ca aceasta cheltuiala inregistrata de S.C. X SRL se datoreaza unei prestari de servicii efectuate acesteia de S.C. X SRL prestare care nu a avut loc.

Fata de cele prezentate urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere contestatia formulata de S.C. X SRL.

Referitor la pct.1.8 din contestatie;

In fapt, in perioada 01.01.2006 – 31.12.2007, conform contractului de inchiriere nr.Y si al actelor aditionale nr.Y si nr. Y societatea inregistreaza in cheltuieli de exploatare suma de Y lei, reprezentand contravaloare chirie autoutilitara nr. X. In timpul verificarii, asa cum rezulta si din Nota explicativa data de administrator, nu au fost prezentate documente justificative din care sa rezulte ca acest mijloc de transport a fost folosit in scopul realizarii de venituri impozabile, incalcanad astfel prevederile art.21, al.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

Prin contestatia formulata S.C. X SRL precizeaza: “cu masina inchiriata de la S.C. X SRL s-au efectuat zilnic absolut toate aprovizionarile Hotelului si Restaurantului X fiind singurul mijloc de transport folosit in acest scop.

S-au intocmit foi de parcurs. In multe dintre facturile de aprovizionare se regaseste numarul de inmatriculare (DJ 50 NUT) al acestui camion”.

Fata de cele prezentate de organul de inspectie fiscala si cele sustinute de contestatoare, organul de solutionare a retinut urmatoarele;

In timpul verificarii efectuate la S.C. X SRL societatea nu a demonstrat cu documente justificative caracterul deductibil al cheltuielilor cu chiria autoutilitarii DJ 50 NUT. La finalul inspectiei fiscale prin Nota explicativa data de administratorul societatii organele de inspectie fiscala ii solicita acestuia “ Precizati daca in afara de documentele prezentate la control mai detineti si alte documente ce ar justifica activitatea desfasurata cu aceasta masina”. Rapunsul dat de administratorul societatii contestatoare este “Nu mai sunt alte documente”.

In drept, art.21, al.1 si 4 lit. f din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal si art., prevede:

“ART. 21

Cheltuieli:

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor”

Fata de cele prezentate se retine ca masura prin care organele de inspectie fiscala au stabilit ca si nedeductibile cheltuielile inregistrate cu chiria masinii, deoarece nu au fost prezentate documente care sa justifice caracterul lor deductibil desi i s-a cerut acest lucru, a fost data cu respectarea prevederilor legale in vigoare.

Pentru acest capat de cerere urmeaza a se repinge contestatia formulata.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata.

1. In trimestrul III 2005, societatea inregistreaza in cheltuieli de exploatare suma de Y lei, cu o TVA aferenta in suma de Y lei, conform facturilor fiscale nr.Y si

Y, emise de catre S.C. X SRL Craiova, reprezentand contravaloare transport efectuat de catre S.C. X SRL Craiova cu autoutilitara nr.Y, mijloc de transport ce S.C. X SRL l-a inchiriat conform contractului de inchiriere nr.Y de la S.C. XSRL si caruia ii achita contravaloarea chiriei respective.

Prin facturile nr.Y si nr.Y S.C. X SRL factureaza S.C. X SRL contravaloare transporturi efectuate cu auto X in suma de Y lei, cu o TVA aferenta in suma de Y lei, in intervalul 04.06.2005 – 30.09.2005.

In drept, art.145, al.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, prevede:

“ART. 145

Dreptul de deducere

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;

Organul de solutionare constata ca S.C. X SRL nu se alfa in situatia de achitare a unor servicii datorita faptului ca asa cum s-a mai aratat S.C. X SRL nu i-a prestat nici un serviciu contestatoarei S.C. X SRL, ci in baza contractului nr.Y i-a inchiriat autoutilitara X.

Intradevar S.C. X SRL poate beneficia de prevederile art.145, care se refera la dreptul de deducere, dar numai pentru prestarile efectuate de contestatoare pentru marfurile transportate cu mijlocul de transport inchiriat de la S.C. X SRL pentru S.C. X

In aceste conditii contestatoarea nu beneficiaza de dreptul de deducere al TVA in suma de Y lei, fapt pentru care urmeaza ca pentru acest capat de cerere contestatia sa fie repinsa ca neintemeiata.

2. Pe perioada 01.01.2006 – 31.12.2007, conform contractului de inchiriere nr.Y si al actelor aditionale nr.Y si nr. Y societatea inregistreaza in cheltuieli de exploatare suma de Y lei, cu o TVA aferenta in suma de Y lei, reprezentand contravaloare chirie autoutilitara nr.X. In timpul verificarii, asa cum rezulta si din Nota explicativa data de administrator, nu au fost prezentate documente justificative din care sa rezulte ca acest mijloc de transport este destinat utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile.

In drept, art.145, al.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, prevede:

“ART. 145

Dreptul de deducere

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;”

În aceste condiții contestația nu beneficiază de dreptul de deducere al TVA în suma de Y lei, fapt pentru care urmează ca pentru acest capăt de cerere contestația să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.216, al.1 din O.G. nr.92/29.12.2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se:

D E C I D E

- desființarea Deciziei de impunere nr.Y și a Raportului de inspecție fiscală nr.Y, pentru suma de Y lei, reprezentând impozit pe profit și Y lei, majorări de întârziere aferente.

- respingerea contestației formulate **S.C. X SA. CRAIOVA**, pentru suma de Y lei, reprezentând impozit pe profit cu Y lei, majorări de întârziere aferente și suma de Y lei, TVA cu Y lei, majorări aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul Dolj.

DIRECTOR EXECUTIV

Serviciul Juridic,

Sef Serviciu :

Inspector :